Cúirt an Mheán Oíche

Ba ghnáth mé ag priúl le ciumhais na hadhann
Ar dháinpeadh úr is an dpúcht go trom,
In aice na gcoillte, i gcoim an trlé',
Gan mhaing, gan mhoill, ar fhoilpe an lae.
Do ghealadh mo chroí nuair cínn loch gnéine,
An talamh, an tír, is íor na rpéipe;
Taitneamhach aoidhinn ruíomh na hléidhte
Ag bagairt a gcinn thar dhroim a chéile.
Do ghealpadh an chroí dheadh chíon le cianta,
Caite gan dhí, nó líontha de phiantaibh,
An péidleach peapdh gan realdh gan raidhpeas
D'fhéachpadh tamall thar dhapha na gcoillte
Ar lachain 'na rcuainte ar chuan gan cheo
'S an eala ar a dhruaidh 's í ag
    gluaipeacht leo;
Na héipc le meidhir ag éirí in aipde,
Péinpe im padharc go taidhreach tarphdheac,
Dach an loch agus gorm na dtonn
Ag ceacht go colgach corpannach trom.
Bíodh éanlaith i gcrainn go meidhreach mómar
Is léimneach eilte i gcoillte im chóngar,
Géimpeach adhaipce is padharc ar hlóite,
Chéanpidh gadhar is Reynard pómpu.